

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2015/2016

KVĚTEN

Zábavně o vážném tématu AIDS!

Bohatý program během Dne Země

Sportovní úspěchy našich žáků

Znáte Mezinárodní dny?

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 18.4. byla zahájena v 1. patře 2. stupně výstava o životě Karla IV.
- 20.4. starší žáci vyrazili do Kolína na atletický čtyřboj
- 21.4. pedagogická rada
- 21.4. proběhla v Kolíně biologická olympiáda
- 21.4. se konal Mc Donald Cup pro 4. a 5. třídu
- 22.4. Mc Donald Cup pro 1.-3. třídu
- 22.4. Den Země
- 25.4. se konaly třídní schůzky
- 3.5. proběhl v Kolíně turnaj ve vybíjené pro 4. a 5. třídu
- 4.5. začalo plavání 1.A a 1.B
- 5.5. se konal Pohár rozhlasu, atletická soutěž pro starší žáky
- 6.5. na dopravním hřišti trénovala 4.B
- 7.5. vyrazil KMD na Malého prince
- 10.5. proběhlo celoškolní fotografování
- 11.5. jsme měli ukázkou vojenské techniky
- 12.5. jely osmičky a devítky na program Hrou proti AIDS
- 12.5. jsme přivítali žáky 5. třídy z Horních Kruth, kteří k nám nastoupí příští rok
- 16.5. vyrazila 3.A do knihovny v Českém Brodě na program o pověstech
- 17.5. se konal Pohár rozhlasu - mladší žáci
- 19.5. proběhl den ochrany člověka při běžných i mimořádných událostech, na 2. stupni se záložním sborem Armády ČR
- 19.5. absolvovaly 3.A a 5.AB naučnou stezku do Dobřichova s brannými prvky
- 25.5. jely 5. třídy na dopravní hřiště do Kolína
- 27.5. vyrazil matematický kroužek a 3.B na výstavu Jede, jede mašinka

Stane se

- 31.5. proběhne turnaj ve vybíjené a florbalu v Liblicích - pro 7.- 8. ročník
- 1.6. mají třídy 5. A a B výlet směr Park Mirakulum Milovice
- 1.6. proběhne na 1. stupni Den dětí
- 3.6.- 10.6. se konají průběžně Kolínské sportovní dny, naši žáci soutěží v kopané, atletice, florbalu, stolním tenisu, aerobiku, volejbalu, střelbě a cyklistice
- 6.6. jede na školní výlet do Loučeně 2.B a 2.C
- 9.6. vyrazí na výlet do Jihlavy 3.AB
- 13.6. – 17.6. jede do Krkonoš 1. AB na ozdravný pobyt
- 14.-15.6. mají školní výlet na Liberecko devítky
- 15.6. čeká výlet 8.AB, směr Litoměřice, Terezín, Říp
- 16.6. proběhne celoškolní taneční projekt STREET DANCE, dárek školy dětem k MDD (50,- Kč na žáka platí škola)
- 21.6. má výlet do Prahy 6. třída a 4.A
- 22.6. proběhne na škole olympijský běh
- 23.6. je pedagogická rada, od 17. hodin třídní schůzka pro všechny rodiče a schůzka pro rodiče budoucích prvňáčků
- 29.6. bude tradiční sportovní turnaj, chlapci soutěží v kopané, dívky v přehazované
- 30.6. ukončíme tento školní rok, žáci obdrží vysvědčení a deváté třídy se slavnostně rozloučí se školou v 9.15 na MěÚ Kouřim

Hurá, prázdniny! Hurá, prázdniny! Hurá, prázdniny!

OD 25. DO 29.7. PROBĚHNE PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR PRO ŽÁKY 1. STUPNĚ

Foto z malování parkoviště M.Bílková, úvodní strana Kamila 8.A

Žijeme ve škole...

Atletický čtyřboj - letos pro celý druhý stupeň

Není novinkou, že starší žáci (8. a 9. třídy) vyrážejí již v dubnu na atletické závody v Kolíně s názvem Atletický čtyřboj. Letos to bylo ale nově i pro žactvo trochu mladší. Velice početná skupinka tedy ráno postávala na autobusovém nádraží v Kouřimi, připravena hájit čest svoji i školy.

Mladší hoši získali celkem 4. místo ze všech škol. Na 60m zaběhli velmi pěkný a na desetinu stejný čas **Miloslav Silbernágl** a **Šimon Kratochvíl**, a to 8,8 s. Hod míčkem se nejvíce povedl opět Mílovi, který hodil lehce za 50 metrů! Přesně 50,67 m. V dálce dolétl nejdále Šimon, který skočil 390 cm. Jen o 4 cm méně skočil **Filip Coubal**. Ovšem 1000 m bylo ve znamení **Filipa Vaňkovského**, který si poradil s bolestí na patě a zaběhl výborný čas 3:39,8. Ve skoku vysokém se základ povedl **Lukáši Novotnému** a Míla Silbernágl pokořil dokonce 139 cm.

Mladší dívky skončily mezi školami osmé a budeme doufat, že do dalších let své výkony vylepší. Je třeba ale zviditelnit některé výborné výkony. Tak například na 60 m byla nejrychlejší **Veronika Zemanová** časem 10,0 s, taktéž se jí povedl i hod míčkem - 35,97 m. Jen o pár metrů méně hodila **Petra Pavelková**, její výkon byl 32,60 m. Do dálky doskočila nejdále **Mariana Nehasilová** 317 cm. Jediné dvě naše odvážné výškařky, **Bára Kociánová** a **Eliška Kučerová**, zdolaly základ. Běh na 800 m byl v podání mladších zákynek velice vyrovnaný, nejrychlejší o pár vteřinek byla **Mariana**

Žijeme ve škole...

Nehasilová, 3:28,7.

Starší hoši obsadili celkem 6. místo a posuďte sami, jak skvělé výkony podali! Na 60 m byl nejrychlejší **Jan Šedina** časem 8,1 s! Míčkem dohodil **Ondra Štuller** 61,51 m! Na výšce opět úřadoval skvěle Honza Šedina osobním rekordem 154 cm! V dálce naše trio usadilo do písku své výkony kolem 450 cm - Ondra Štuller, **Tomáš Potůček** i **Míra Dolejší**. Koule a 1000 m byla v rukách **Ondřeje Urbánka**. Hlavně vítězstvím v rozběhu si Ondra splnil svůj sen a čas 3:18,4 už je jen třešničkou na sladkém dortu.

Starší děvčata jsou již zkušené závodnice. Obsadili krásné 5. místo a jejich výkony je třeba také vyzdvihnout. Rychlost rozhodně nechybí **Dianě Šmigelské**, která zaběhla za 9,2 s. Míčkem nejdále dohodila **Anička Korousová** 31,71 m. Dálka se povedla **Žanetě Břečkové** výkonem 381 cm. Jen o 8 cm méně měla **Dominika Štěpničková**.

Diana ještě jednou (a ne naposledy) zabrala na výšce a vyskočila k pěknému výkonu 137 cm. Celé to zakončila výkonem na 800 m, který zaběhla pod tři minuty - 2:56,9 s.

Těšíme se na další závody! Byli jste všichni skvělí! Děkujeme!

Foto M. Hampejsová, text M. Choutková

Další foto: <https://picasaweb.google.com/zskourim/6277838425114064913>

finále. Zde jsme po velkém boji získali **3. místo z 15ti družstev!**

Úspěšná vybíjená!

V úterý 3.5. se vybraní žáci 4. a 5. třídy zúčastnili turnaje ve vybíjené v Kolíně.

Naši školu reprezentovali Adéla Hampejsová (5.B), Filip Hampejs (4.A), Tomáš Kubát (4.A), Honza Hakl (4.A), Martin Pešta (4.A), Nela Hubáčková (4.B), Filip Nedvěd (4.B), Jana Štullerová (5.B), Lukáš Levic (5.B), Tomáš Dolenský (5.B) a Jiří Srba (5.B). Hráli jsme proti 1. a 6. ZŠ Kolín, ZŠ Pečky, ZŠ Tuklaty v 1. skupině, v níž jsme zvítězili. Základní skupinu jsme bez problémů vyhráli a postoupili tak do

Filip Nedvěd 4.B

Žijeme ve škole...

Pohár rozhlasu: Jan Šedina každým závodem posunuje své rekordy

Ve čtvrtek 5.5.2016 se konala v Kolíně atletická soutěž pro starší žactvo s názvem Pohár rozhlasu. Bojovalo se nejen v individuálních disciplínách, ale třeba i ve štafetě na 4 x 60 m.

Chlapecké soutěže se účastnilo neuvěřitelných 19 škol.

Naši starší žáci obsadili 10. místo. Za zmínku ale stojí hlavně individuální úspěchy.

Jan Šedina totiž poprvé v historii naší školy zaběhl čas na 60 m "pod osm", a to 07,95 s. Nejspíše ho to moc nevyčerpalo, a pak se ještě k tomu vyšvihl do výšky 158 cm! Dále také musíme ocenit výkon **Jaroslava Bělohávka**, který si odbyl svojí premiéru ve vrhu koulí. Jeho výkon byl "přes deset," přesně 10,02 m. Dalším nováčkem na závodech byl **Miloslav Veselý**. Také se nezalekl a potvrdil skokanský talent v dálce, když skočil 4,53 m. V dálce bodoval i **Ondřej Štuller** výkonem 4,31 m. Bodujičím byl i **Daniel Strejček** v běhu na 60 m, který zaběhl druhý nejrychlejší čas z našich sportovců, a to 08,96 s. Na nejnáročnější disciplínu, běh na 1500 m, jsme vyslali jen ty nejdůležitější. I přes drobnou kolizi byl z našich sportovců první v cíli **Jan Jírů** s časem 5:23,13 min. Za ním hned další doběhl **Ondřej Urbánek** s časem 5:23,36 min.

A jak na tom byla naše **děvčata**? Nakonec dopadla podobně jako chlapci, tedy na 9. místě z osmnácti škol. Nejrychlejší na 60m byly **Dominika Štěpničková** 9,31 s a **Michaela Sadinská** 9,62 s. I přes zdravotní problémy podala slušný výkon **Diana Šmigelská**, která skočila do výšky 136 cm a zaběhla dlouhou osmistovku za 3:00,48, ale my víme, že Diana umí i pod tři minuty. Stejně disciplíny absolvovala i **Anička Korousová** a její výkony 132 cm do výšky a 3:13,11 na 800 m jsou důkazem, že je také všestranná. V kouli se nedařilo tak, jak si **Žaneta Břečková** přála, ale přesto výkon 7,34m nevrhne každý. Michaela Sadinská ještě přidala jeden centimetr, a výkonem 7,35 m Žanetu o kousek předstihla. A konečně skok daleký. Pouhých 5 cm chybělo **Dominice Štěpničkové** k vysněné hranici 4 metrů. **Šárka Havlinová** skočila do dálky 3,75 m a byla naše druhá nejlepší dálkařka.

Dlouhý a náročný den jsme zakončili zmrzlinou. Obdivuji všechny sportovce, kteří ještě odpoledne jeli na trénink svého sportu. Ještě jednou moc děkuji za reprezentaci školy!

Text a foto M. Choutková

foto: <https://picasaweb.google.com/zskourim/6282671671905631889>

Letošní Mc Donald's Cup

Sestava: brankář: Marek Ježík; obránci: Filip Hampejs, Matouš Petrásek, Lukáš Kocián; záloha: Pavel Nádeník, Vlasta Krutský, Jan Strunecký, Martin Stoklasa; útok: Jirka Blahout, Tomáš Washingier. Moc se nám to líbilo, sice jsme nehráli o medaile, ale skončili jsme na hezkém 4. místě ze skupiny šesti týmů.

Matouš Petrásek, 4.B

Mladší žactvo na atletické soutěži Pohár rozhlasu

V úterý 17.5. jsme se nesmírně těšili na atletické klání v Kolíně. Jak už bývá dobrým zvykem, předpověď počasí nebyla uspokojivá, ale nakonec to nebylo tak zlé. Spadlo všeho všudy pět kapek a teplota vystoupala nad deset stupňů určitě.

Začneme nyní nejprve mladšími

děvčaty. Do disciplíny jsme mohli nasadit vždy 3 závodnice, z těchto tří bodovaly do celkového pořadí škol dvě nejlepší. Na 60 m to byla **Petra Pavelková** a **Bára Kociánová**, děvčata zaběhla s časem rozdílným o setiny sekundy, konkrétně Petra 9,77 s a Bára 9,78 s. Ptáte se, kdo tak přesně měří? Jednoduše digitální cílová kamera. Na desetkrát delší trati 600 m byly nejúspěšnějšími našimi děvčaty **Eliška Holá** a **Mariana Nehasilová**. I zde byl rozdíl výkonů minimální, na desetiny sekundy. Eliška 2:20,36 s a Mariana 2:20,95. A jde se na skoky. Skok daleký se povedl **Veronice Zemanové** - 360 cm. Skok vysoký je pro nás spíše cizokrajnou disciplínou, ale to nevadilo **Veronice Kučirkové**, ve své premiéře skočila krásných 117 cm. V hodu kriketovým míčkem bodovala opět Veronika Zemanová (34,30 m) a **Nela Barabášová** (těsně pod hranici 30 m – 29,86 m).

Přichází na řadu výsledky mladších chlapců. Ti se v soutěži družstev umístili na hezkém 10. místě z 19 zúčastněných škol! Šedesátku nejlépe zvládli **Šimon Kratochvíl** (8,56 s) a **Karel Fišera** (8,70 s). Časy jsou to vynikající, leč neporovnávejte je se svými časy v hodinách tělocviku! Kluci běhají v tretrách (boty s výstupky na spodní straně špičky) a na tartanu (tartan je speciální povrch atletických drah). Startují z pevných bloků a na střelbu z pistole. To vše v součtu zlepšuje dosažený čas.

Přejdeme k poněkud delší trati, chlapci byli vypuštěni na trasu 1000 m, což je 1 km. Ihned v úvodní zatáčce došlo k hromadnému pádu, do kterého se zamotali hned dva naši běžci ze tří. I přes tuto úvodní smůlu kluci bojovali a zde jsou výsledné časy: **Filip Vaňkovský** 3:51,08, **Petr Barabáš** 3:53,16 a **Matyáš Chlad** 4:12,2. Dále se skákalo „ostošest.“ Do dálky doletěl nejdále **Filip Coubal** 429 cm a **Lukáš Pitelka** jen o dva centimetry méně, 427 cm. Ve skoku vysokém opět nezklamal **Míla**

Silbernágl výkonem 138 cm a **Šimon Kratochvíl** s **Karlem Fišerou** dobyli stejnou výšku 122 cm. V hodu kriketovým míčkem se zadařilo **Mílovi Silbernáglovi** ještě jednou, jeho výkon 51,64 m ho mezi jednotlivci zařadil na skvělé 7. místo! **Lukáš Pitelka** také bodoval výkonem 42,50 m.

Štafety na 4 x 60 m se sice běhaly hned v úvodu závodního dopoledne, ale já si je dovolím uvést až ke konci. Děvčata ve složení Zemanová, Nehasilová, Pavelková, Kučirková zaběhla za 38,43 s a chlapci Kratochvíl, Fišera, Silbernágl, Coubal za 34,0 s.

Ještě jednou děkuji všem závodnicím a závodníkům za účast!

Text a foto M. Choutková

Zábavně o vážném tématu AIDS

V Kolíně v Klubu Céčko už několik let probíhá velmi zajímavý program o ochraně před nemocí AIDS. A tam jsme se my, devítky s osmičkami, vydaly.

„Céčko“ je klub pro mladé, kteří nemají co dělat, třeba když mají ve škole pauzu. Je zcela zdarma a pořádá různé akce. My jsme tam ale byli za jiným účelem. Za „Hrou proti AIDS“, tak se jmenoval náš program, který si pro nás připravili. Rozdělili nás do skupin po 6 lidech. A odvedli na stanoviště s moderátory. Na jednom stanovišti se třeba argumentovalo, kdy si myslíme, že je vir HIV přenosný. Jako pomůcku jsme měli tabuli s obrázky. Další stanoviště - museli jsme vymyslet fiktivní příběh člověka, který se nakazil právě tímto virem. „Ludmila, 24 let, nakažená injekční stříkačkou, brala drogy.“ Jaký je asi život s AIDS.. co na to říká rodina, kamarádi... Další stanoviště bylo spíše praktické. Chvilku jsme se bavili o ochraně-kondomech a pak nám slečna ukázala na modelu, jak se nasazuje. Jenže pak vzala krabici a každému z nás dala

jeden. Ano, zkoušeli jsme ho správně nasadit a následně opatrně sundat. Tato část se všem kupodivu líbila (hlavně klukům ☺). Mimochodem, ruce nám od nich gumově smrděly docela dlouho. Další stanoviště byla pantomima. Všechno se týkalo vztahů (vyznání lásky, odmítnutí, francouzský polibek, rozchod, homosexuální vztah...). A na posledním stanovišti jsme se bavili o tom, čím a jak se můžeme chránit před nemocemi a otěhotněním. Na každém stanovišti nám dávali body, které se pak sečetly a pořadí skupin bylo na světě. Jako odměnu jsme dostali knížečku o bezpečném sexu, „šprcku“ a sladkou odměnu. Celkově se mi program Hrou proti AIDS líbil. Po obědě jsme ještě vyrazili do muzea na výstavu portrétů 19. a 20. století, kde jsme do pracovního listu vyplňovali různé informace.

Lucy

Žijeme ve škole...

Tereza dodává:

Mě vlastně nadchl celý program. Jak ty hry, tak i ty holky, které nás měly na starost, vše s námi absolvovaly, dokonce se zasmály i našemu poněkud zvrácenému humoru (ten byl myslím vzhledem k tomu programu docela oprávněný :D). Proto můžu ze svého pohledu říct, že tohle bylo opravdu super a klidně bych příště absolvovala něco podobného.

Marek:

Abych to shrnul, celou přednášku jsem si užil, protože tam byly hezké slečny přednašečky a dozvěděli jsme se i pár nových věcí, které by nám mohly v budoucnu zachránit život.

Foto z akce a z výstavy M. Bílková

Do školy přijel obrněný transportér

Ve středu 11.5. k nám přijel obrněný transportér s dobrovolníky, kteří nás seznámili s tím, k čemu transportér slouží a jak se s takovým vozidlem žije vojákům.

Rozdělili jsme se do dvou skupin a začali s prohlídkou. Nejprve jsme se dostali do přepravního prostoru, kde bylo hrozné vedro. Náš průvodce nám povídal o tom, jak se chovat v obrněnci v případě napadení - například jak rychle musí vojáci z transportéru vyskákat při požáru nebo jak se tam chovat, aby se dalo přežít, kolik se do něj vejde vojáků a podobně. Potom jsme nahlédli do kabiny řidiče, kde jsme viděli různá zařízení na vyprošťování, pro plování či na opravu transportéru. Nakonec jsme si mohli vlézt na místo řidiče. Zjistil jsem, že se voják při řízení musí dívat do

periskopu, aby mohl řídit, a že má na skle malý stěrač. Prohlídka byla zajímavá. Uvědomil jsem si, jak musí být těžké v transportéru přebývat, natož bojovat.

*Text Jonáš,
foto M. Bílková, BPav*

Žijeme ve škole...

Během Dne Země jsme měli mnoho zážitků

V arboretu

Třídy 4.B a 2.A se vydaly na společnou exkurzi do arboreta v Kostelci nad Černými lesy. Toto arboretum je součástí Fakulty lesnické a dřevařské na České zemědělské univerzitě v Praze a můžete zde spatřit přes tisíc druhů dřevin z celého světa. Právě kvetly magnolie a sakury, obdivovali jsme sekvojovce obrovské, cedry, hadí smrk a různé druhy borovic.

U vstupu jsme se sešli s paní průvodkyní, která nás po arboretu provázela. V arboretu rostou vzácné stromy, třeba až z Jižní Ameriky. Je zde i muzeum šišek. Mají tady i 20 cm dlouhou šišku nebo šišku, která vypadala a točila se jako káča. Počasí nám přálo a moc se nám v arboretu líbilo.

Velma Eva Kůsová, 4.B, foto D. Polcerová

Den pro kočku

První dvě hodiny jsme věnovali projektu "Den pro kočku". Jde o charitativní projekt, který uvede děti do světa našich kočičích přátel.

Další dvě hodiny jsme strávili poznáváním naší krásné Staré Kouřimi. Navštívili jsme Libušino jezírko, Lechův kámen, kapličku a herní stezku - Bukačov.

Počasí nám přálo, odnesli jsme si hromadu krásných zážitků.

Text a foto S. Sněžíková

Úklidový Den Země ♣

Den Země je věnován Zemi a koná se každoročně na konci dubna. Týká se hlavně ochrany přírody. V tento den se neučíme a můžeme si vybrat z několika témat. Letos jsme měli např. na výběr výpravu za dinosaury, malování na parkovišti nebo sbírání odpadků. Já jsem si vybral sbírání odpadků. Šli jsme pěšky po lipanské stezce a sbírali odpadky, nebylo jich moc (že by si lidé už po sobě uklízeli sami?). Došli jsme až k mohyle, kde jsme si opekli buřty a zkusili tři kvízy. Byli jsme rozděleni do skupin a každá skupina hádala jiný kvíz. Jeden byl o dějinách, druhý byl o měření (např. jak je asi dlouhá lavička) a třetí byl o hádání rostlin. Naše skupina jménem SG1 (Star Gate) vyhrála. Cestou zpátky jsme se tak vyčerpali, že před školou jsme padali únavou. Nakonec jsme přece jen došli a dali si oběd 😊.

Nehete

Jak jsme čistili přírodu a hráli si na husity

22.4. je, jak jistě víte, světově uznávaný jako *Den Země*. Každý rok se tady ve škole můžeme přihlásit na různé vycházky, výlety, kreativní aktivity a zemi prospěšné činnosti.

Letos jsem se samozřejmě (ostatně jako většina lidí) přihlásil podle toho, jací půjdou pedagogové, tudíž jsem šel na čištění stezky k Lipanské mohyle s paními učitelkami Hampejsovou, Choutkovou a Macháčkovou. Od většiny z lidí, kteří šli jinam než my, jsem slyšel minimálně jednou sarkastickou větu jako: „To bude teda legrace. Užijte si ty odpadky.“ Tihle potencionální rozkladači morálky však netušili, že týden před tím v rámci úklidu katastru města Kouřim lipanskou stezku uklidili občané. To samozřejmě neznamenalo, že jsme se nějak flákali. Trasa byla relativně dlouhá (5,5 km sice není zrovna moc, ale s tempem nejmenované skupiny jedinců se může pěkně protáhnout), a to znamenalo, že bude potřeba se nějak zabavit. Jelikož sbírání odpadu bylo naplánováno až na cestu zpátky, někteří si nařezali z klacků hole, někteří dokonce oštěpy, devátáci si s sebou nesli míč, který jim ale pořád padal a utíkal a který tam v jednu chvíli málem nechali, a já s Honzou jsme se většinu cesty smáli nějakým hloupostem. Cesta tam přírodou byla velmi příjemná a utekla dost rychle. Když jsme došli k Lipanské

mohyle, bylo nám řečeno, že se máme rozřadit do týmů po osmi a nějak se pojmenovat.

V našem týmu, jehož, jak jsem ke svému překvapení zjistil při zápisu, jsem byl kapitánem, to vyhrál název SG-1, proti kterému protestoval jen jeden nejmenovaný prudič, podle kterého je to jméno hodno možná žáků první třídy. Měl by být rád, protože jako jediní jsme vymysleli něco pořádného. Paní učitelky pro nás připravily různé soutěže, co se týče zeměpisu - odhad vzdálenosti a polohy měst; dějepisu - husitské války a bitvy u Lipan - a přírodopisu - poznávání rostlin. Kromě odhadu vzdálenosti, kdy jsme místo čtyřiceti čtyř metrů tipovali devatenáct, jsme byli ve všem nejlepší. Během vyhodnocování jsme dostali za úkol rozdělat oheň. Tedy, nejsem si jistý, zda jsme to úplně dostali za úkol, ale vyžádal jsem si od paní učitelky noviny a zapálil ho. Dále jsme opékali vuřty (někdo i pečivo nebo bonbóny). Bylo hezké, jak jsme dokázali spolupracovat (až na některé devátáky, ale kdo by to od nich čekal, že?) nejen co se týče nošení dřeva na oheň, ale i půjčování nožů či prutů na opékání. U některých členů

našeho týmu se zdálo, jako by si hráli na husity. Řemdichy, halapartny a okované cepy jim nahrazovaly do špičky ořezané klacky a chorál Ktož sú boží bojovníci zase pokřik „Jdeme lovit učitelky.“ Když už vedoucí výpravy usoudily, že je čas na odchod, vyhlásily výsledky soutěží. Samozřejmě, že tým SG-1 to vyhrál na plné čáře (o jeden bod).

Před odchodem jsme do týmu dostali igelitové pytle na odpadky a poté, co nejmenovaný Ondřej uhasil oheň, jsme vyrazili. Po několika stech metrech se celý průvod rozdělil na dvě skupiny, abychom šli dvěma cestami a tudíž pokryli větší území. Zpáteční trasu jsem si vyloženě užíval. Sice jsem si o něco rozřízl ruku, ale udělali jsme alespoň něco pro přírodu. Z letošního dne jsem byl tudíž nadšen a jsem rád, že jsem se přihlásil zrovna sem. Hezky jsme se prošli, celou cestu jsme (nebo alespoň já) měli nádherný výhled a udělali jsme i něco málo pro čistotu okolí. Za mě to byl zatím nejlepší Den Země a moc doufám, že příští rok si něco takového zopakujeme.

Text a foto Marek

Malované parkoviště

Jako každým rokem bylo možné se přihlásit na *Den Země* na nějaký program předem vymyšlený učiteli. Já se přihlásila na malování parkoviště.

Ráno jsme se sešli ve škole, kde jsme se podrobněji seznámili s programem. Naším úkolem bylo vymalovat parkoviště. Padlo mnoho nápadů, jak by se dalo vyzdobit. Nakonec jsme se dohodli na nápisech ve stylu graffiti, které označovaly různé značky aut. Poté si každý vybral jednu značku a tu navrhl na papír. Vybrali jsme nejlepší návrhy a pustili se do toho. Nejdříve jsme si nápis nakreslili křídou, což bylo těžší, než jsem si myslela. Pořád jsem to předělávala, až

jsem se pak ani nevyznala v tom, co je vlastně správně... prostě mi z toho vznikla bílá skvrna na betonu. No, a pak přišla ta nejsložitější část - nejhorší bylo míchání barev, protože nám to cákalo i vedle a na oblečení, ale nakonec jsme to všichni zvládli a vymalovali celé parkoviště. Za odměnu jsme si opekli vuřta. Celý program se mi líbil - hlavně jsme si to mohli udělat podle sebe.

Kamča

Ze všech možných témat, která naše škola nabídla na tento den, jsem si prostě nemohla vybrat, jelikož mě nic moc nezaujalo oproti minulému roku.

A tak jsem si zvolila něco, kde jsem se vyhnula svému tolik neoblíbenému pohybu. Takže mi naprosto vyhovoval program paní učitelky Svobody a Bílkové, protože jsme kreslili na parkoviště. I když nejsem zrovna talent na kreslení, tak to až tak katastrofálně nedopadlo, i když se mi více líbily obrázky ostatních. Některé mi dokonce vyrazily dech. Stejně jako některý

lidi okolo. Měli jsme totiž dost času na klábosení, takže jsem se dobře bavila.

Ale jen pozitivní to nebylo. Jelikož jsem „chytrá“ holka, tak i když jsem věděla, že budeme venku, tak jsem si vzala jen mikinu (na mou obranu - rozhodně jsem nebyla jediná takhle „chytrá“ :D), takže jsem dost mrzla. Ale stejně to bylo super a moc jsem si to užila.

Text Švarcka, foto M. Bílková

Žijeme ve škole...

O Dni Země jsme pozorovali vodní živočichy

Zpočátku jsme sice trochu bloudili, ale nakonec jsme do muzea v Říčanech dorazili. Hned po příchodu jsme dostali úkol prozkoumat živočichy žijící ve vodě. U nedalekého rybníku jsme díky speciálním sítím nasbírali vzorky a ukázali jsme si, co všechno jsme ve vodě objevili. Kromě řas jsme našli buchanky a sinice.

Jeden tým objevil i kámen s nezmara (a těch tam bylo opravdu hodně) a my jsme měli štěstí na perloočky. Byly jich tam stovky a s nimi jsme chytili i jejich predátory - háďátka. Viděli jsme je dokonce lovit! Dokázali jsme pochyťat i pár larev jepic.

Později jsme začali zkoumat odchycené organismy pomocí biolamp a mikroskopů. Já jsem nejprve pozoroval perloočku.

Pod mikroskopem jsem viděl bušit i její malé srdíčko! Potom jsem si prohlížel larvu jepice pod biolampou. Když čas vypršel, nechtělo se nám ani odejít.

Doufám, že se i příští rok bude pořádat další biologický výlet.

Jonáš

Putování okolo Labe

Na naučnou stezku jsme se vydali tentokrát do Poděbrad. Moc vám o ní ale neřeknu, protože jsme s holkama moc nedávali pozor, a i to málo, co jsem z toho pochytla, jsem už zapomněla. Ale vím, že to bylo určitě zajímavé. Když jsme stezkou prošli, tak jsme se dostali na poděbradské náměstí, kde jsme si dali výbornou zmrzlinu. Celý výlet jsme si všichni moc užili a podle mého to byl nejlepší Den Země s nejlepšími učitelkami.

Márinka

Malování mutanti obveselili pedagogický sbor

My, 4.A, jsme Den Země v tomto roce pojali velmi vážně. Na naší planetě je mnoho ohrožených druhů. Rozhodli jsme se přidat Zemi hned dvanáct nových živočichů (např. *mufalosoona*, *prasoočka*, *chromáče obecného*, *ipkomoga* a mnoho dalších) a jednu rostlinu (kopretinu červenou). Na některé z nich se můžete podívat ve školní jídelně u učitelských stolů.

Text a foto H. Kolpaková

Žijeme ve škole...

Tak, Ostrříži, jsme u konce!

Co je vlastně *Pohár vědy*? Je to soutěž, které se zúčastnily skupiny z deseti států např. z Alžírsko, Turecko, Německo, Tunisko, Libye nebo Malajsie. Cílem soutěže je vzbudit zájem dětí o přírodní vědy, aby přemýšlely a hlavně si vyzkoušely, proč věci právě tak, anebo tak fungují. Soutěží se od dětí z mateřské školy až po střední školy.

Náš tým byl ve skupině 1. stupeň ZŠ společně s dalšími devadesáti týmy z celé republiky a nevedl si vůbec špatně. Začátkem každého měsíce byly zadány úkoly z oblasti kreativity, teorie a výzkumu nebo praxe a projektů. Od ledna do dubna jsme plnili zadané úkoly. Vše bylo nutné zdokumentovat a odeslat včas jako závěrečnou zprávu.

Mezi úkoly z **kreativity** patřilo vytvoření maskota a vyrobení týmového loga, představení naší party a předvedení

nejoblíbenějšího pokusu – sopky. Zvolili jsme si název **Ostrříži**, protože obdivujeme **Obratnost**, **jiStotu**, **Trpělivost**, jsme **bystŘÍ** a **ostraŽití**. Hodnotila se originalita a i to, jakým způsobem dokážeme využít lehce dostupný materiál na přípravu projektů.

Na fotu naše logo a naše sopka!

Ani druhá oblast **Teorie a výzkum** nebyla snadná. V prvním kole jsme odpovídali na otázky ohledně raket na vzduchový pohon, na jakém principu fungují. Další kolo se věnovalo dorozumívání na dálku bez moderních zařízení. V březnu jsme testovali zabezpečovací zařízení a poslední kolo soutěže v dubnu bylo věnováno vodě a jejímu přemísťování.

Část **Praxe a projekt** byla nejnáročnější. Bylo nutné vyrobit a vyzkoušet dupací nebo brčkovou raketu, různé druhy kelímkových telefonů a vymyslet dorozumívací vlajkovou abecedu. Ve třetím kole soutěže nás čekalo šíření signálu dominovým efektem a vytvoření kuličkové dráhy, kde se měli informace z našeho zabezpečovacího zařízení přenést alespoň přes tři různé překážky. Čtvrté kolo, zaměřené na dopravu vody na vyšší místo, než byla původně, nás potrápilo,

ale společně jsme dokázali vyrobit Archimédův šroub s využitím jednoduchých pomůcek.

Žijeme ve škole...

Na fotu naše pokusy

A k čemu to bylo dobré? Pro naši partu to byly čtyři měsíce úžasné zábavy, dobrodružství a objevování. Poznali jsme, jak důležité a těžké je mít dobrý nápad. Pracovali jsme společně jako jeden tým a už teď se těšíme na příští ročník. A jsme zvědaví na naše celkové hodnocení! Mezinárodní finále soutěže se bude konat 17.- 19.6.2016.

Za přírodovědný kroužek 3.-5. tříd D. Polcerová

V dubnu se na naší škole konal **sběr starého papíru a kartonu**. Celkem jsme nasbírali **10 644 kg**. Za získané peníze zaplatíme školné pro naši adoptovanou kamarádku Moline z Afriky. **Nejlepší sběrači školy:** 1.-2. místo **Eliška a Šárka Švejdovi** (2.B a 5.B) - každá 760 kg, 3. místo získala **Bára Průšová** (3.B) - 291 kg.

Pořadí tříd	celkem	nejlepší ve třídě
1. místo 2.B	1611,5 kg	Šárka Švejdová 760 kg
2. místo 5.B	1525 kg	Eliška Švejdová 760 kg
3. místo 1.B	928,5 kg	Adam Břečka 245 kg
4. 7.B	830 kg	Kateřina Krásová 190 kg
5. 4.B	791,8 kg	Jan Novák 180 kg
6. 3.A	594,4 kg	Kateřina Skořepová 240 kg
7. 2.A	562 kg	Tereza Havlíková 136 kg
8. 3.B	550 kg	Bára Průšová 291 kg
9. 4.A	542,1 kg	Adéla Poláková 151 kg
10. 2.C	494,6 kg	Matěj Šťastný 157 kg
11. 1.A	492,6 kg	Josef Řezáč 160 kg
12. 8.A	381,2 kg	Ondřej Štuller 140 kg
13. 8.B	370,7 kg	Petr Janda 218 kg
14. 5.A	319 kg	Lukáš Kocián 153,5 kg
15. 7.A	281 kg	Lukáš Novotný 70 kg
16. 6.A	230 kg	Petra Pavelková 92 kg
17. 9.B	76 kg	Michaela Švorbová 25 kg
18. 9.A	63,5 kg	Adéla Nešporová 63,5 kg

Zapsala M. Hampejsová

Zajímáme se o své okolí...

5 důvodů proč navštívit České středohoří

Vracíme se zpět do Čech. Nyní zavítáme do vulkanické krajiny Českého středohoří.

1. Milešovka

Nejvyšší horu rozhodně nemineme. Je vidět široko daleko a z jejího vršku je docela dobrý výhled. Na vrcholu stojí meteorologická stanice a rozhledna. Dodnes je tu mírně patrný kráter.

2. Litoměřice

Centrum města Litoměřice je historicky zachovalé a taky krásné. Určitě si prohlédněte městské hradby, klášter, jezuitskou hvězdárnu, nebo hrad Litoměřice, který pochází ze 13. století. Každý rok jsou zde květinové veletrhy, konají se tu výstavy a také různé akce připomínající Karla Hynka Máchu.

3. Terezín

Terezín je velmi známý kvůli památníku, který připomíná, že za druhé světové války zdejší kasárny sloužily jako sběrný tábor pro Židy a další nepohodlné občany. Odtud byli deportováni do koncentračních táborů. Je zde ale i výjimečné a komplikovaně stavěné městské opevnění a zdejší ulice jsou rovné, pravoúhle vedené. Už při prvním pohledu jsou velmi přehledné.

4. Teplice

Je to sice moderní město, ale v centru najdete zámek Teplice či rozhlednu Letnou. Uvnitř města jsou velké lázeňské parky a také budova lázní s vřídlem.

5. Plešivec

Na vrchu této hory je velmi dobře patrný čedičový povrch, který je vidět na ploše 33 ha. Na kopci stojí kaple Narození sv. Jana Křtitele. Na jaře je to tu poseté květy jaterníku či prvosenky.

*Hezskou cestu přeje
Jonáš*

Zajímáme se o své okolí...

A teď rada pro cestovatele:

Pozor, klíšťata už čekají...

Klíšťata jsou poslední dobou velmi aktivní a já vám teď poradím, jak na ně.

Jak se chránit?

Pokud máte zahradu, která je blízko lesa či luk, pravidelně ji sekejte, abyste snížili možnost výskytu klíštěte na vaší zahradě. Pokud chodíte do lesa, stříkejte se opakovaně repelentem. Nenoste kraťasy a krátká trička, vhodné jsou gumáky, tričko s dlouhým rukávem a dlouhé kalhoty. Oblečení by mělo být světlé, aby na něm byla klíšťata vidět. A nechte se očkovat proti klíšťové encefalitidě!

Jak mám klíště vytáhnout?

Nejlepší je, když máme speciální kartičku s výřezy, kterou se větší klíště snadno vytočí, ale když je klíště maličké, tak vezměte mokrou vatovou tyčinku a klíště vyviklejte. Ránu vydezinfikujte. Když je klíště větší, měli byste na místě přisátí udělat křížek propiskou a místo pozorovat 14 dní. Pokud se do té doby neobjeví symptomy lymfatické boreliózy (červená skvrna, která je buď celá nebo od prostředka bledne), jste v suchu. Ale pokud nejste očkovaní proti klíšťové encefalitidě, měli byste raději navštívit lékaře. Případně můžete klíště poslat do laboratoře sami. Tam zjistí, jestli bylo, nebo nebylo infikováno.

Co mám udělat s klíštětem po vytažení?

Pokud jej chcete uchovat, uložte jej mrtvé do pytlíčku a schovejte. Jestli však klíště už nechcete ani vidět, spláchněte jej do záchodu. Po vytažení a manipulaci si umyjte vždy ruce a mějte raději rukavice, abyste zamezili kontaktu s klíštětem.

„Evičko, řekla jsi doma, že jsi dostala pětku z matematiky?“ ptá se pan učitel.

„Řekla.“

„A co rodiče?“

„Nic. Nebyli doma.“

Paní učitelka říká Vašíkovi: „Napišeš padesátkrát: Nemám paní učitelce tykat!“

Druhý den Pepíček odevzdává trest:

„Proč jsi to napsal stokrát?“

Vašík s úsměvem odpovídá: „Já jsem ti chtěl udělat radost!“

„... a co jste měli dnes ve škole od dvou do tří?“

„Hlad, maminko!“

Zajímáme se o své okolí...

Skautská soutěž v Červených Pečkách

**Soutěž se konala 16.4.
a byla pojata
v indiánském stylu.**

Z Kouřimi jela vlčata a světlušky. Soutěžní disciplíny byly třeba: poznávání přírody, zdravotvěda, fyzická zdatnost a řešení problému, co bychom dělali, kdybychom se ztratili. Nakonec kouřimské světlušky ve své kategorii získali 8. místo stejně jako kouřimská vlčata. Přestože nám počasí nepřálo (byla zima a málo sluníčka), soutěž jsme si užili.

Velma Eva Kůsová 4.B

Sbíráme medaile!!!

Dne 24.4.2016 jsem se opět zúčastnila závodů v aerobieu se skupinou Corridor Český Brod. Tentokrát jsme nemusely jezdit daleko, soutěž se konala v Kutné Hoře. V naší kategorii soutěžilo pět družstev. Konkurence velká. U stupínků vítězů jsme se klepaly dost dlouho. Stále neříkali náš klub. To bylo znamení, že jsme obstály výborně! Získaly jsme **první místo!** Skákaly jsme radostí. Byly medaile i diplom.

Klára Vaňkovská 2.C

DUHOVÝ PARK

Duhový park, který se nachází v Třebovli, jsem navštívil s bráškou Filipem 8. května.

Při vstupu jsme obdrželi duhový pas, do kterého se lepší samolepky získané za splnění úkolů. Muselo se získat **12 samolepek** od maskotů parku. Odměnou byla VIP „opičí“ dráha. V celém parku je celkem **57 atrakcí a her**, například obří duhová trampolína (prý největší v ČR), zorbingový válec, plno nafukovacích atrakcí a různých skládaček. Všechny atrakce jsme vyzkoušeli a velice nás to tam bavilo. Hezky strávená neděle.

Miša-Mišák 6. tř.

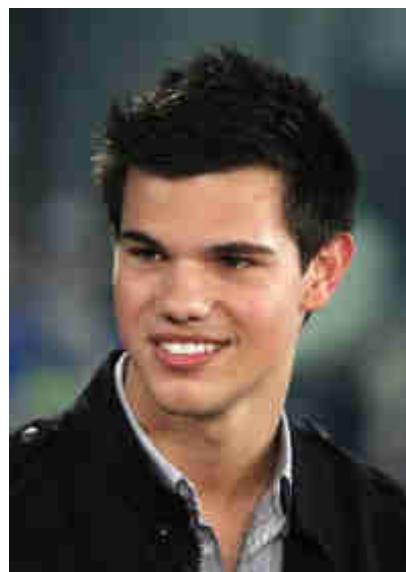

Myslíme si...

Trocha bulváru

Taylor Lautner

Celým jménem Taylor Daniel Lautner se narodil 11. února 1992. Když bylo Taylorovi 6 let, tak začal s karate. V 8 už reprezentoval svou zemi (USA). To mu však nestačilo a začal toužit po tom, že bude herec. Ze začátku se mu moc nedařilo, ale jeho rodina ho stále podporovala, takže se mu sen splnil. Asi všichni ho známe z nejznámější ságy o upírech- Twilight, kde hrál Jacoba Blacka. Taky hrál v docela známém, hvězdně obsazeném filmu Na sv. Valentýna po boku své bývalé přítelkyně, úspěšné zpěvačky Taylor Swift (ano, oba Taylor :D). Avšak jeho karate triky jsme si mohli vychutnat až ve filmu Bez dechu. Zde hrál mladého kluka, kterému zabili rodiče, ale on neví, proč jdou i po něm. Najednou na útěku zjišťuje šokující věci. Např. že je adoptovaný. Tento film velmi doporučuju. Vlastně....Doporučuju vše Taylorem.

Švarcka

Vladimír Menšík

Vladimír Menšík byl jedním z nejúspěšnějších a nejobsazovanějších českých herců, někde se uvádí, že ztvárnil až 150 rolí.

Narodil se roku 1929 v Ivančicích. Vystudoval tamní základní školu a později průmyslovou školu. K herectví se dostal v roce 1955 ve vesnickém divadle. I přes to, že byl v divadle rád, velmi chtěl hrát ve filmu, kam se k pořádné roli dostal až ve snímku Dědeček automobil (do té doby hrál pouze jako komparzista). V roce 1958 sepsal smlouvu s Barrandovským studiem a od té doby byl v hlavních i vedlejších rolích v cca 150 snímcích. Protože byl astmatik a kuřák, zemřel již ve svých padesáti devíti letech v Brně a je pohřben v Olšanských hřbitovech v Praze. Na jeho památku byla v Ivančicích dána pamětní deska na jeho rodném domě.

Text podle internetu Marek

Znáte některé role V. Menšíka?

Limonádový Joe aneb Koňská opera

Kdo chce zabít Jessii?

Markéta Lazarová

Bohouš

Světáci

Pane, vy jste vdova!

Dívka na koštěti

Tři oříšky pro Popelku

Jak utopit dr. Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách

Jak se budí princezny

Zlatí úhoři

Arabela

Myslíme si...

Víte, že mezinárodní dny jsou někdy opravdu podivné ???

Den svobody tisku

Den svobody tisku slavíme každý rok 3. května.

A proč se slaví?

Tento den má připomenout význam svobody tisku a médií. Svobodná média by měla být nestranná a nepropagovat názory politických stran. Připadá na den, kdy byla 3. května podepsána Windhoekská deklarace. V ní se demokratické státy zavázaly, že nebudou podporovat cenzuru tisku, aby to nevedlo k podobným situacím, jaká nastala při černobylské havárii v roce 1986, kdy v důsledku zamlčování informací bylo zasaženo ve světě asi kolem 1 milionu lidí radioaktivním spadem.

Sovětské vedení zatajovalo tuto vážnou nehodu před celým světem, evakuace obyvatel z okolí havárie nastala až 48 hodin po havárii.

Deklarace má za cíl osvobodit od cenzury i státy v Africe, kde je dodnes politická situace velmi vážná. Také konstatuje, že svobodný tisk je základem demokratické společnosti a demokracie vůbec. Jedno bez druhého nemůže fungovat.

Jonáš

Mezinárodní den ptačího zpěvu

Ornitologové z Birminghamu chtěli první neděli v květnu nějakým způsobem přivítat jaro, a tak v roce 1983 založili tradici pod názvem Dawn Chorus Day. Akci později převzali partneři Bird Life International a rozšířili ji po Evropě, a tak se Vítání stalo nejznámější ornitologickou akcí vůbec. V Česku tuto tradici známe od roku 1992 pod názvem Vítání ptačího zpěvu. Po republice je připraveno mnoho naučných vycházek a stezek věnovaných ochraně ptáků. Na stezkách hraje velkou roli probouzející se jarní příroda. Tato akce probíhá nejčastěji první víkend v květnu.

Honza

Den vítězství

Dne 8. května roku 1945 byla podepsána kapitulace Třetí říše (Německo se vzdalo), a proto slavíme svátek "Den vítězství". Ale jak to bylo správně v Čechách, to už málokdo ví.

Je pravda, že Třetí říše oficiálně kapitulovala dne 8.5.1945 ve 23:01 hodin. Tento čas ale platí pouze pro Německo. Pro Čechy skončila válka až 9.5., kdy došlo k osvobození Čech a Moravy Rudou armádou, která 9. května dorazila do Prahy. A proto možná, když se zeptáte rodičů, kdy je Den vítězství, řeknou vám, že za nich se to slavilo vždy devátého. Podle mě novodobý název tohoto svátku také není úplně správný. Česká republika ho přijala až začátkem tohoto století, aby se přiblížila západním státům. Dříve

se tento den nazýval Den osvobození, protože jsme byli osvobozeni. Menší část republiky byla osvobozena Američany, větší část Rudou armádou.

Den matek, letos 8.5.

Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla roku 1907 na počest Anny R. Jarvisové, která bojovala za práva matek. O pět let později vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson první oficiální oslavu Dne matek, konající se druhou květnovou nedělí. U nás se začal slavit roku 1923 díky propagátorce Alici Masarykové. Po druhé světové válce v době komunismu se ale slavil jiný svátek - MDŽ - Mezinárodní den žen. Až po roce 1989 se začal opět slavit Den matek i veřejně. Typickým dárkem ke Dni matek jsou květiny a drobné vlastnoručně vyrobené dárky, které matky často dostávají hlavně od svých dětí (někdy i od manželů, když si vzpomenu 😊).

Zajímavost - Tento den doplňuje Den otců, který oslavuje otce vždy třetí neděli v červnu.

Luca

Myslíme si...

Mezinárodní den proti homofobii

Mezinárodní den proti homofobii nebo jinak Mezinárodní den boje proti homofobii. Tento den je stanoven na 17. května.

V tento den roku 1990 byla vyškrtána homosexualita z Mezinárodní klasifikace nemocí Světové zdravotnické organizace. Všichni asi víme, co homosexualita je, a tak nám logicky dojde, že to není nemoc. Ale někteří lidé se homosexuality bojí, tomu se říká homofobie. Tito lidé chtějí, aby byla opět uznána jako trestný čin. Proti těmto lidem stojí organizace IDAHO, která i tento svátek prosadila.

Švarcka

Ručníkový den

Tento den se slaví 25.5. na památku spisovatele Douglase Adamse a jeho světového bestselleru *Stopařův průvodce po galaxii*, ve kterém je ručník pokládán za nejdůležitější věc, kterou u sebe mezihvězdný stopař může mít (pětidílná kniha je také zfilmována). V tento den fanoušci Adamse a jeho díla nosí s sebou všude ručník tak, aby byl dobře viditelný (stejně jako postavy z jeho příběhu). Důvodem, proč by měl ručník být dobře vidět je ten, že nikdy nevíte, kdy se vám hodí. Poprvé se svátek oslavil v roce 2001 po Adamsově smrti, poté se z něj stala pravidelná akce. Tato akce se slaví i v Česku, a to v Praze a Brně, kde se sejde okolo stovky příznivců Adamse a společně se hrdě vydají napříč ulicemi s dobře viditelnými ručníky.

Kamča

Evropský den sousedů 30.5.

Svátek sousedů je společenská akce, při níž se setkáte se svými sousedy. Svátek vznikl v roce 1999 v Paříži. Koná se na konci května a v České republice proběhl poprvé 30. května 2006. Při této akci můžete pozvat sousedy k sobě domů. Dále je možné svátek uspořádat v parku, v zahradě, popřípadě v kulturním zařízení obce. Zúčastnit se Svátku sousedů je jednoduché, stačí chtít. Informujte své sousedy, že je zde příležitost pobýt spolu, a společně vymyslete a připravte prostory, program, občerstvení pro toto setkání. Každý donese něco. Můžete si pustit hudbu a zahrát si hry pro malé i velké pro výbornou atmosféru ☺. Na přípravě Svátku se mohou podílet i občanská sdružení nebo školy.

Nehete

Světový den bez tabáku

Slaví se 31. května. V tento den se informuje veřejnost o nebezpečí použití tabáku, o obchodních praktikách tabákových společností, co kdo dělá v boji proti epidemii závislosti na tabáku, a to, co lidé na celém světě můžou udělat, aby mň lidí kouřilo.

Svátek vytvořili ho členské státy World Health Organization (Světové zdravotnické organizace) v roce 1987. Světový den bez tabáku je obvykle spojován i s mediální kampaní.

Márinka

Z naší školy:

*Ráno jsem v jiném stavu než večer.
Románská stavba je tundra.
Čím se v tepelné elektrárně vytvoří teplo??? Teplem.*

Tipy na hry počítači

Her na počítači je mnoho, že se snad ani nedají spočítat. Já jsem hrál zatím jenom asi 20, což je docela málo. Teď vám o některých hrách, které znám, něco povím. V logické hře **Portal** a **Portal 2** jde o to, že jste testovací produkt, jehož cílem je najít řešení, jak se dostat vždy do další místnosti s další hádankou. K vyřešení hádanky používáte **modrý** a **oranžový** portál. V jiné hře jménem **Rust** zase musíte natěžit dřevo a postavit si přístřešek, aby vás nepokousal vlk. To je spíš hra o přežití. Ve hře **Outlast**, jste novinářem, který jel prozkoumat bláznec.

Já vím, je to trochu horror, a tak si radši zahrajte **Candy Crush Saga** na facebookové stránce, v níž jde o spojení tří až pěti bonbónů. A to zdaleka není všechno, co umím, vzpomínám na svou 1. hru. Byla to **Super Mario Bros**, kterou určitě všichni znáte, superhrdina s červenou čapkou se snaží dostat přes všechny překážky, sbírat zlaťáky a zachránit princeznu. Moje oblíbená hra je také **Crash bandicoot**. Hry nemusíme jen hrát, ale i vytvářet, což je super - hra podle vašeho gusta :D!

Nehete

MALÝ PRINC

Představení Malý Princ bylo zpracováno souborem Laterna magika - to je spojení divadla a videa v jedné hře. Laterna magika je na hraně klasického a alternativního divadla. Malý Princ byl více alternativní, proto vám nemůžu vyprávět děj, který je u tohoto typu divadla skoro nepopsatelný, ale řeknu vám spíše o svých pocitech, protože o tom „alterna“ je.

V představení bylo více opery a tance než mluveného slova, což ale nebylo na škodu, protože díky tomu bylo představení zajímavější a živější. Kostýmy a make-up byly hodně extravagantní, ale do představení to zapadalo a příjemně ladilo s kulisami a celou scénou. Připadalo mi, že příběh byl zaměřen více na pilota než na malého prince, to ale opět nebyl mínus, protože jsem tak mohla vidět jiný a zajímavý úhel pohledu.

Pokud by někdo chtěl jít na toto představení, radím si nejdříve přečíst knížku, protože byste to jinak nemuseli pochopit.

Já jsem knihu sice četla, ale i tak pro mě bylo občas těžké se v příběhu zorientovat.

Asi to nebyl úplně můj šálek kávy, ale nemůžu říct, že by se mi to nelíbilo. Hra byla zajímavá, ale i tak jsou mé pocity hodně smíšené. Někde jsem slyšela, že když si po zhlédnutí „alterny“ řeknete, že to bylo zajímavé, byla to dobrá „alterna“, tak se to asi povedlo...

Márinka

Perličky z Kamiliny krabičky

Umřela nám andulka, takže jsem musela vyřešit pozůstalost.

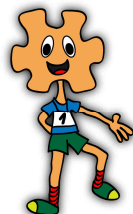
To, co jsem řekla, jsem pochopila jinak, než jsem to myslela.

V jakém státě jsou teď pořád války? V islámu.

Co víš o halogenech? Mění naší mysl.

Halogeny mají zápach.

K čemu je zlatá cihla? Doma na ozdobu.

Ptáme se...

Ptáme se paní Aleny Pazderkové, vedoucí školní jídelny:

Pro kolik dětí vaříte?

Průměrně tak pro 280 dětí.

V kolik hodin začínáte ráno vařit?

Brzo. Někdy i v pět hodin, podle toho, co se vaří. Většinou ale vaříme od šesti hodin...

Tak to máte fušku! A i přesto vás ta práce baví?

Baví, jinak bych ji přeci nedělala.

Kolik kilo brambor je potřeba na jeden oběd pro všechny?

Tak v průměru 90 kg brambor.

To je dost! Spousta dětí si stěžuje na jídelníček. Čím se jeho skladba řídí?

To není vůbec jednoduché, sestavit takový jídelníček na celý týden. Vy byste si určitě představovali nějaká nezdravá jídla, jako třeba hranolky... Ale to ve školní jídelně nemůžeme. Máme k tomu nařízení a doporučení, která musíme dodržovat. Jídla by měla být pestrá a nutričně vyvážená. Každý týden by mělo být jedno bezmasé jídlo, jedno jídlo z vepřového masa a z ostatního masa (z kuřecího, krůtího, hovězího...), jednou za čtrnáct dní byste měli mít sladké jídlo, knedlíky a luštěniny. Takže vidíte, že to opravdu není jednoduché.

Co děti jedí nejraději a co jim naopak nechutná, co nejvíce vyhazují?

Tak to byste možná měli i vy, kluci, vědět, co máte nejraději (říká redaktorům). Vždyť vy na ta jídla chodíte. Já myslím, že děti mají nejraději těstoviny s omáčkou, špagety, nebo i rýži s omáčkou, buchtíčky se šodó... To vám taky asi chutná, že? A když jsou třeba lívance, to máte taky rádi, nebo svíčková... A i ten segedín si včera děti hodně chodily přidávat. A kynuté buchty.

My máme jen jedno jídlo, ale na některých školách se může vybírat ze dvou jídel, proč to tak není i u nás? Podle nás by se mnohem snížily ztráty, protože by si děti vybraly, co jim chutná, a tak by se tolik jídla nevyhazovalo.

V případě dvou obědů se víc provaří (peněz), protože musíte nakoupit na dva různé obědy. Takže by to bylo určitě dražší. A orientaci v tom, kdo si co objednal, tu si nedovedu v tomto systému představit. Když přijdete k okénku a náhle dostanete chuť na něco jiného, jak máme vědět, že máte objednané to druhé jídlo? To by prostě nešlo, v tomhle by byl problém.

Ptáme se...

A už i teď orgány, které nám doporučují, co a jak vařit, zjišťují, že když se vaří dvě jídla, tak ti žáci stejně nedostanou tak pestrý jídelníček, jak by měli dostat, protože si vždycky vyberou z těch dvou jídel to, co jim víc chutná, a to co, by měli z hlediska pestré a zdravé stravy mít, třeba luštěniny, tak ti si nevezmou. Jejich jídelníček by byl více jednostranný.

Někdy nám připadá, že jídlo není dochucené. Jaké koření se ve škole může používat?

Pouze základní koření - sůl, pepř, mletá paprika, kmín, majoránka, bylinky... Občas, když se peče kuře, tak ho můžeme trochu posypat grilovacím kořením. Zase jsou různé receptury, které nám stanoví, který druh koření máme použít. A teď zrovna jsme dostali nařízení, je to výzva hlavního hygienika České republiky- soli s rozumem, protože dětem se do těla dostává nadbytek soli (brambůrky, hamburgery apod.). Prostě máme dbát na to, aby jídla nebyla přesolená, neboť to škodí zdraví. Takže i v tomto jsme opravdu omezení.

Jak často se vaří z polotovarů?

Je to různé, ale snažíme se jim vyhýbat. Jenže v některých případech to jídlo tady prostě nelze udělat, nebo se také stane, že něco nemůžeme sehnat. Ale opravdu se jim snažíme vyhýbat a vařit z čerstvých potravin.

Jíte vy samy to, co vaříte?

Ano, my všichni v kuchyni máme každý den oběd jako vy. Takže vyzkoušíme samy na sobě, jestli nám to chutná, nebo ne.

Co máte nejraději za jídlo?

Já si nevybírám. Jsem člověk, který si nevybírám, sním všechno. Od luštěnin počínaje po nějaké těstoviny a špenátem konče.

Kde skončí zbytky, co děti vrací?

A kde myslíte, kluci?

No, u nějaké kuchařky doma asi...

Ty zbytky se sypou do uzavíratelných nádob a jeden pán má smlouvu se školou na odběr zbytků a každý den si zbytky odváží.

A co s těmi zbytky ten pán dělá?

Asi jimi krmí domácí zvířata.

(náhlý záchvat smíchu)

Je něco, co vás štve na stravnících?

Ano, ano!

Ted' máte jedinečnou možnost jim to vzkázat!

Vadí mi, že kolikrát to jídlo ani neochutnají a rovnou ho od výdeje nesou k okénku odevzdat! Neví vůbec, jaké to jídlo je. Proč si ho tedy berou??? Co jedí? Jdou si koupit do obchodu brambůrky? Rohlík? Dnes jsou děti hodně mlsné.

To už tedy radši nemají jít do jídelny vůbec?

To ne, mají možnost si ten konkrétní oběd odhlásit, ale když si ho neodhlásí a vezmou si ho a hned ho vyhodí, je to škoda, protože by si to jídlo třeba přidaly další děti, ale nemohou. Protože si to někdo jen tak vezme, ani se ho nedotkne a už to jde vyhodit!

Ptali se Honza a Marek, foto M. Bílková

Perličky z Kamiliny krabičky

Pekařka by měla být odblešená.

Co jíte k obědu? Čokoládu.

Šesti slovy vyjádřete, co je to štěstí. Vzor stavení, číslo jednotné...

Který rybník je v Čechách největší? Ústí nad Labem.

Vikýř je okno bez dveří.

Bavíme se...

Výplata za učení ?

Leckoho z nás nebaví škola. Někdo by nejraději do školy vůbec nechodil. Ale chodili byste do školy rádi, kdybyste za to dostávali zaplacenou?

Přesně toto jsou nejnovější myšlenky ministerstva školství, které debatuje o výplatě, kterou by dostával každý žák druhého stupně základní školy a student některé střední školy. Podle ministerstva by to mělo vést ke zvýšení zájmu o vzdělávání a školu obecně. Výplata by se měla pohybovat v řádu stovek korun a na její výši by měla největší vliv absence žáka, která by masivně strhávala celkovou sumu dolů. Proto ministerstvo počítá s obrovským nárůstem aktivity. Další věc, která by hrála roli ve výplatě, jsou známky. Byť méně, tak i známky rozhodují o tom, zda dostanete stovku, anebo tisíc korun. Ano, když celý měsíc nechybíte ani jednou a vaše známky většinou nejsou horší než tři, na konci měsíce můžete dostat od státu jako „výplatu“ až tisíc korun. No, já myslím, pěkné kapesné! Tak osobně doufám, že to vyjde a že celý návrh ministerstva schválí vláda. A teď hurá se učit, pár korun by se teď šiklo!

Kačhna

Honza

Puzzlík

12. ročník

Redakce 2015/2016

Grafik: Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tereza Švarcová (Švarcka) 9.A,

Lucie Kubelková (Lucy) 9.B

Marek Čejka (Marek) 8.A,

Jan Bug (Honza) 8.A,

Kamila Holá (Kamča) 8.A,

Matěj Drahota ((Nehete) 8.A

Tomáš Chlubna (Jonáš) 7.A

Márinka Nehasilová 7.A

Šéfredaktorka:

Marie Bílková

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

